

หยาบก็เหียบ ละเียดก็ฉิว

วันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

โอวาทหลวงพ่อดัมมชโย

ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันพุธที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

พรรษาแห่งการบรรลุธรรม

วันนี้เป็นวันเข้าพรรษา นับจากวันนี้ไปถึงวันออกพรรษาก็ไม่นานเท่าไรเลย เรามีเวลาจำกัดมากภายในพรรษา เดียวก็วันเดียวก็คืนเดียว ก็ออกพรรษากันอีกแล้ว

พรรษานี้ก็เช่นเดียวกับพรรษาที่ผ่านมา ๆ มา คือ **พรรษาแห่งการบรรลุธรรม** ที่ตั้งชื่ออย่างนี้ในทุก ๆ พรรษา ก็เพื่อจะได้กระตุ้นเตือนจิตสำนึกของเราให้รู้ว่า ในแต่ละวันแต่ละคืนของพรรษาจะต้องใช้ทุกอนุวินาทีให้เป็นประโยชน์ต่อการบำเพ็ญสมณธรรม ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของชีวิตของสมณะ และเพื่อที่จะได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการมาบวช คือ การทำพระนิพพานให้แจ้ง สลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์

โดยเฉพาะลูก ๆ ที่วัดพระธรรมกายนี้ เรามีมโนปณิธานที่จะไปสู่ที่สุดแห่งธรรมที่จะศึกษาวิชาธรรมกาย เพราะฉะนั้นเราจะต้องให้ความสำคัญกับทุก ๆ อนุวินาทีที่เรายังมีชีวิตอยู่ในพรรษานี้ ในการบำเพ็ญสมณธรรม ฝึกใจของเราให้หยุดนิ่ง ตามหลักวิชาที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ท่านได้อบรมสั่งสอนถ่ายทอด จนกระทั่งตกมาถึงพวกเรานี้ แล้วก็ทราบดีกันเป็นอย่างดีแล้ว

ให้ตั้งอกตั้งใจประกอบความเพียรกันให้เต็มที่ แม้ว่าเราจะมีภารกิจมีกิจวัตรกิจกรรมงานพระศาสนา ต้องเรียนหนังสือ หรือช่วยเหลือกิจการงานของพระศาสนา เป็นต้น ก็ไม่เป็นอุปสรรคในการบำเพ็ญสมณธรรม ที่เราสามารถทำควบคู่กันไปได้

โดยเฉพาะพรรษานี้ อยากให้เป็นพรรษาแห่งความสมหวังกันของ
ลูก ๆ ทั้งองค์กร ที่จะได้เข้าถึงพระธรรมกายกันทั้งหมดเลย ถ้าเราเข้าถึง
ได้ ก็จะเป็นกำลังใจให้กับพุทธบุตรตามอารามต่าง ๆ ทั้งสังคมทว่า
เมื่อวัดพระธรรมกายทำได้ ทุก ๆ วัดก็ต้องทำได้ด้วย

วิกฤตพระพุทธศาสนา

โดยเฉพาะช่วงนี้พระพุทธศาสนายู่ในช่วงที่วิกฤต ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ
แต่ดูเหมือนว่ามันปกติ ถ้ายิ่งศึกษาลงไปให้ลึกซึ้ง เราจะเห็นว่าในหลาย ๆ
วัดทั่วประเทศ การบวชเพื่อให้ได้ครบพรรษา ซึ่งเป็นธรรมเนียมปฏิบัติ
หรือเป็นความตั้งใจที่ดี ตั้งใจจริงของบรรพบุรุษของเรา ปู่ย่าตายาย ว่า
กุศลบุตรออกจากตระกูลแล้ว จะต้องบวชให้ได้อย่างน้อย ๑ พรรษา

เดี๋ยวนี้เขาไม่ได้ให้ความสำคัญกับตรงนี้ มักจะบวชช่วงสั้น ๆ ๗ วัน
บ้าง ๒ อาทิตย์บ้าง ๓ อาทิตย์ หรือเดือนหนึ่ง แล้วก็ลาสิกขาไป ลาสิกขา
ไปแล้วก็ไปพูดต่อ ๆ กันไปว่า บวชแล้วไม่ได้อะไร มีแต่นั่ง ๆ นอน ๆ วัน ๆ
ไม่มีอะไรจะทำ ถ้าขึ้นให้เป็นอยู่อย่างนี้สิ่งเหล่านี้จะเป็นอันตรายอย่างยิ่ง
ต่อพระพุทธศาสนา ต่อชาวพุทธ และชาวโลกต่อไปในอนาคต

เราจึงจะต้องให้ความสำคัญกับการบวชให้มาก ๆ โดยเฉพาะลูกเป็น
ผู้มีบุญ มีโอกาสมาบวชแล้วอยู่ร่วมกันอย่างนี้ ฉะนั้นจะต้องเป็นต้นบุญ
ต้นแบบที่ดี เป็นกำลังใจของผู้ที่เขาจะมาภายหลัง ที่จะบวชในรุ่นต่อ ๆ ไป
ทั้งวัดพระธรรมกายและวัดอื่น ๆ โดยการให้พรรษานี้เป็นพรรษาแห่ง
การบรรลุนิพพานกันจริง ๆ

ต้องตื่นตัวเรื่องการปฏิบัติธรรม

หลวงพ่อยากเห็นลูก ๆ ทุกรูป ตั้งใจทำอย่างนี้ หลับตา สิมตา นั่ง นอน ยืน เดิน เราก็จะเห็นองค์พระชัดใสแจ่ม อย่างน้อยก็เห็นดวงใส ๆ จะ เรียนหนังสือก็เห็นดวงใส เห็นองค์พระใส ถ้าทำศาสนกิจต่าง ๆ ที่ได้รับ มอบหมายจากหมู่คณะก็มีแต่ดวงใส ๆ องค์พระใส ๆ ทั้งหลับตา สิมตา

อบรมพระธรรมทายาท รุ่น ๗ พ.ศ ๒๕๒๒ ปักกลดในพื้นที่ ๑๙๖ ไร่

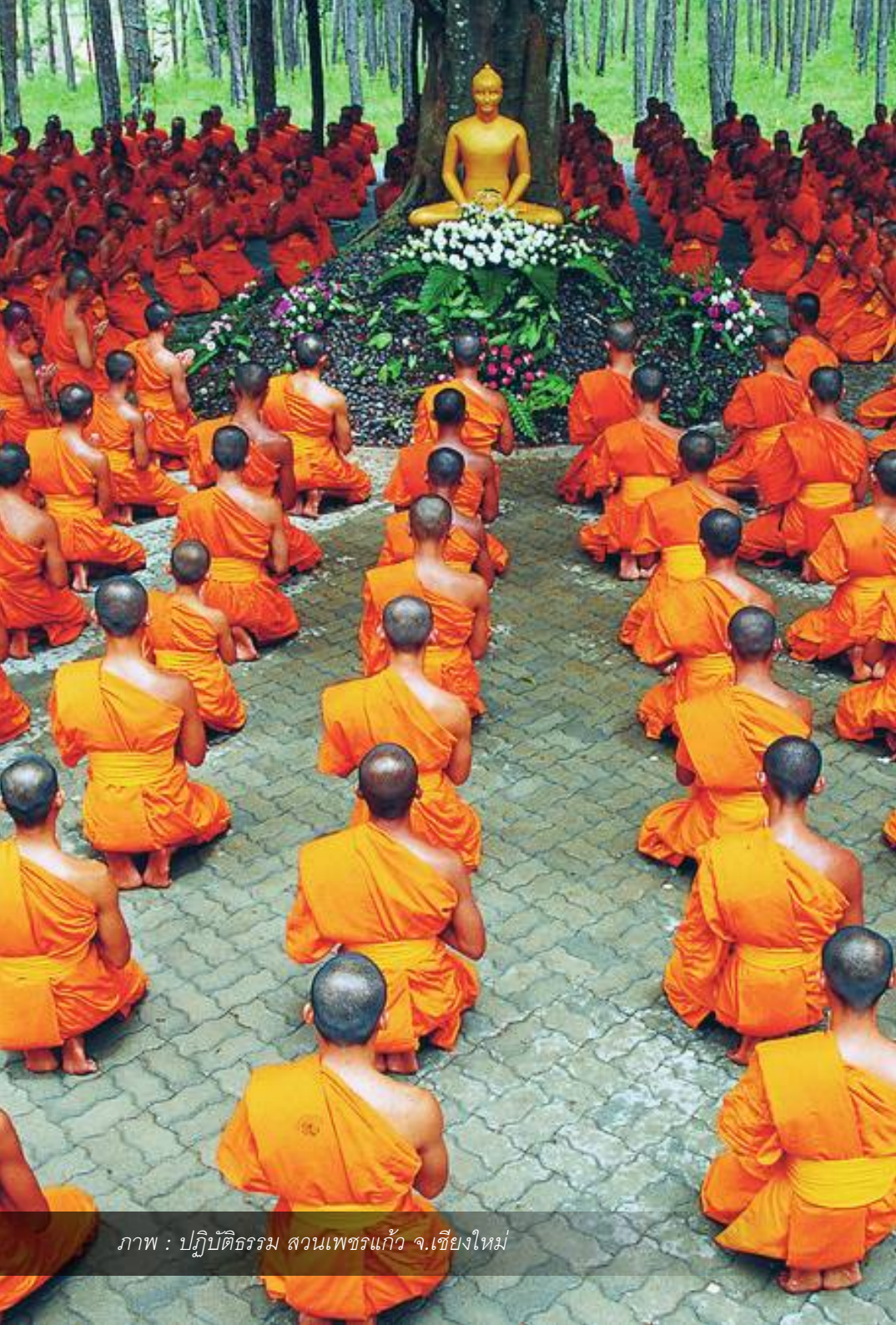
ถ้าเราทำกันได้อย่างนี้ กิตติศัพท์อันดีงามนี้ก็จะกระจายไปยัง
อารามต่าง ๆ ตั้งแต่วัดสาขาของเราที่กระจัดกระจายกันอยู่ทั้งภายในและ
ต่างประเทศก็จะเกิดแรงบันดาลใจ เกิดการตื่นตัวพากันปฏิบัติธรรม ซึ่ง
จะมีผลไปถึงเพื่อนสหธรรมิกตามอารามต่าง ๆ และญาติโยมทั้งหลาย
ด้วยว่า เราสามารถเข้าถึงธรรมตามกำลังแห่งบารมีได้เช่นเดียวกับใน
สมัยพุทธกาล

กระแสนี้เมื่อขยายออกไปแล้ว ลูก ๆ ลองนึกดูแล้วกันว่า จะมีสิ่งดี ๆ
เกิดขึ้นไปทั่วสังฆมณฑลทั้งภายในและต่างประเทศ จะเป็นส่วนหนึ่งที่เป็น
ทางมาแห่งบุญบารมีของเรา ที่เราเป็นต้นบุญต้นแบบ เป็นกำลังใจ
ที่ทำให้สิ่งดีงามนี้หวนคืนมาอีก เหมือนย้อนยุคในสมัยพุทธกาล แม้ว่า
จะมีข้อแตกต่างกันบ้างนิดหน่อย

เช่น บวชในสมัยพุทธกาลเขาบวชทีเดียว คือ บวชเพราะเห็นภัยใน
วัฏสงสาร เพื่อบรรเทาในเพศของคฤหัสถ์ว่า เป็นที่อึดอัด คับแคบ ไม่เกิด
ประโยชน์อย่างเต็มที่ ไม่บริสุทธิ์ไม่บริบูรณ์ จึงมาออกบวช แล้วมุ่งทำ
พระนิพพานให้แจ้ง สละตนให้พ้นจากกองทุกข์

สมัยพุทธกาลเขาบวชทีเดียว ออกจากตระกูลต่าง ๆ ตั้งแต่ตระกูล
กษัตริย์ เศรษฐี มหาเศรษฐี ไล่เรื่อยลงมาเลย ในทุกชนชั้นก็ออกบวชมุ่ง
มรรคผลนิพพานกัน สมัยพุทธกาลเขาทำกันอย่างนั้น แต่ว่าตอนหลัง ๆ
บวชได้ช่วงยาว แล้วต่อมาเหลือบวชช่วงสั้น แต่ขนาดสั้นของเขาก็บวช
อย่างน้อย ๑ พรรษา รับกฐิน แล้วก็ลาสิกขากันไป

แต่มาถึงยุคของเรา ถดถอยลงมาเรื่อย ๆ เราจะให้ถดถอยไปมากกว่า
นี้ไม่ได้แล้ว นี่คือความสำคัญที่หลวงพ่อยากจะแจ้งให้ลูกทั้งหมดได้รับ

ภาพ : ปฏิบัติธรรม สอนเพชรแก้ว จ.เชียงใหม่

ทราบ ในสิ่งที่เกิดขึ้นกับวงการพระพุทธศาสนาในตอนี้ เพื่อลูกจะได้ มีแรงบันดาลใจที่จะให้ความสำคัญกับตนเองในการบำเพ็ญสมณธรรม เพื่อตัวเรา เพื่อพระพุทธศาสนา และเพื่อชาวโลก

เพราะฉะนั้น นั่ง นอน ยืน เดิน ในทุก ๆ กิจกรรมก็กรรมอย่าให้ใจ ห่างจากศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ แม้มันหลุดไปบ้าง แต่เมื่อรู้ตัวก็ดึงกลับมาใหม่ แล้วก็ฝึกกันไปอย่างนี้ หลุดไปก็ดึงกลับมาให้ตั้งมั่นอยู่ภายใน

หยาบก็เนียน ละเอียดก็ฉิว

เพื่อนสหธรรมิกของเราในหลาย ๆ ชุตก็มีผลการปฏิบัติธรรมที่ดี

ในอาคาร ๖๐ ปี ก็มีผลการปฏิบัติธรรมที่ดีในระดับหนึ่ง มีความตั้งใจจริงสมกับที่หมู่คณะให้โอกาสไปทำความเพียรกันเต็มที่ โดยไม่ต้องมารับภารกิจงานหยาบ ต่างก็ประกอบความเพียรกันอย่างกลั่นกล้ำ อย่างเต็มที่ และมีผลการปฏิบัติตามกำลังแห่งความเพียรที่ท้ออย่างถูกหลักวิชา

อีกส่วนหนึ่งอยู่ในหมู่บ้านปฏิบัติธรรม ก็มีผลแห่งการปฏิบัติธรรมที่ดีในระดับหนึ่ง ที่เป็นเครื่องยืนยันว่า ลูก ๆ ทั้งหมดนี้สามารถทำได้อย่างน้อยก็อย่างนั้น ไม่ว่าจะมีการกิจหยาบมากกว่าผู้ที่อยู่ในหมู่บ้านปฏิบัติธรรม หรืออยู่ในอาคาร ๖๐ ปี ก็ตาม

อีกส่วนหนึ่งที่พุทธศิลป์ ซึ่งทำงานหยาบด้วย คือต้องทำ Animation ทำภาพให้เป็นแบบบทเรียนออก DMC เขาก็บริหารเวลาสำหรับบำเพ็ญสมณธรรม ก็มีผลการปฏิบัติธรรมที่ดี บางท่านดีมาก บางท่านดีปานกลาง บางท่านกำลังถึงจุดที่พร้อมที่จะเข้าไปสู่ภายในได้อย่างง่าย ๆ

ของพุทธศิลป์จะเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับลูก ๆ ส่วนใหญ่ ลูกพระ
ลูกเณรที่มีกิจวัตรกิจกรรม มุ่งงานหยาบอยู่ เราสามารถแบ่งเวลาในการ
บำเพ็ญสมณธรรมได้ เพราะว่าพุทธศิลป์เขามุ่งงานหยาบอย่างที่เราให้ฟัง

หลวงพ่อมั่นใจว่า ลูกทั้งหมดเป็นผู้มีบุญ มีบารมีที่จะเข้าถึงธรรม
ได้ และเคยเข้าถึงกันมาแล้ว แต่ปัจจุบันนี้เรายังให้ความสำคัญกับตรงนี้
ได้ไม่ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ จะเป็นช่วง ๆ ของอารมณ์ มักจะมีข้ออ้าง ข้อแม้
เงื่อนไขบ้าง

พรรษานี้อายุทุกคนเพิ่มขึ้น อายุพรรษาก็เพิ่มขึ้น หลวงพ่ออยาก
ให้เป็นพรรษาที่แตกต่างจากทุกพรรษาที่ผ่านมา ให้ลูกให้ความสำคัญ
กับการบำเพ็ญสมณธรรมให้มาก ๆ ทำควบคู่กันไปกับการกิจหยาบ

ให้เป็นพรรษาแห่งความมหัศจรรย์ให้ได้ ที่แม้มีงานหยาบแต่เรา
สามารถทำอะไรได้ และทำได้ดีด้วย อย่างนี้ก็จะได้เป็นแบบอย่างให้
กับพุทธบุตรทั่วสังฆมณฑลได้ ที่ท่านเหล่านั้นก็มีงานหยาบทั้งบริหาร
งานวัด ทั้งรับกิจนิมนต์ เรียนหนังสือ เป็นต้น ก็จะมีข้ออ้าง ข้ออ้าง
เงื่อนไขใด ๆ ในเมื่อเรามีภารกิจ แต่เราทำได้ เพราะฉะนั้นท่านก็ต้อง
ทำได้

ตอนนี้หมดยุคที่เราจะมองเฉพาะวัดของเราวัดเดียว เป็นเรื่องที่ทั่ว
สังฆมณฑลจะต้องคิดเหมือนกัน พูดเหมือนกัน และทำเหมือนกันแล้ว
เป็นแต่เพียงว่าขาดต้นแบบ ตัวอย่างที่จะทำให้เกิดแรงบันดาลใจว่า แม้
มีงานหยาบก็ทำงานละเอียดได้ ลูกทั้งหมดจะเป็นแรงใจ เป็นกำลังใจให้
กับพุทธบุตรทั่วทั้งสังฆมณฑล ทั้งภายในและต่างประเทศ

ฉะนั้น พรราชานี้ขอให้ เป็นพรราชาที่แตกต่างจากทุก ๆ ปีที่ผ่านมา เป็นสิ่งที่สำคัญ ถ้าลูกทำอย่างนี้ก็จะได้สุขจากสมาธิ สุขจากสมาธิเป็น สิ่งที่ยิ่งใหญ่ ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาชีวิตของเราไปในทางที่ดีขึ้น และเป็นธงชัยของญาติโยมทั้งหลายด้วย ที่แม้เขามีภารกิจหยาบ เขาก็จะมี กำลังใจที่จะทำอย่างเราด้วย

นั่งธรรมะให้ปลื้มทุกวัน

เรื่องสำคัญ ที่หลวงพ่อยากจะฝากลูก ๆ ทั้งหมดในวันเข้าพรราชานี้ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ให้ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรมในระดับที่เราปลื้มใจ เป็นวันต่อวัน ให้เป็นอาหารหล่อเลี้ยงใจของเรา ปิดติหล่อเลี้ยงใจของ เราให้เข้มข้น เมื่อเราห่มครองผ้ากาสาวพัสตร์ชุดนี้ด้วยความปิติและ ภาควมใจสมกับที่เราได้ตั้งใจมาบวช โยมพ่อ โยมแม่ ญาติโยมทุกคน สนับสนุน ทำนุบำรุง ก็ขอให้ปลื้มใจอย่างนี้เป็นวันต่อวันจนกระทั่งถึง วันออกพรราชา เราก็คจะได้มาปลื้มใจกันพร้อม ๆ กัน

หลวงพ่่อำนวยพร

ในที่สุดนี้ หลวงพ่ขออนุโมทนาและขออำนวยพร และขอตั้งความ พราธนากุศลจิตด้วยความมุ่งมั่น ในพรราชานี้ให้ลูกทุกคน จงมีสุขภาพ พลานามัยที่แข็งแรง อย่าเจ็บ อย่าป่วย อย่าไข้ ให้ปลอดกังวลจากสิ่งที่เป็น ข้ำศึกต่อการกุศลและพรหมจรรย์ ให้เป็นผู้ที่เป็นที่รัก ที่เคารพบูชา ของมนุษย์และเทวดาทั้งหลาย ให้ลูกมีความเพียร ประกอบความเพียร อย่างแกร่งกล้า อย่างถูกหลักวิชา ให้ลูกเข้าถึงพระธรรมกาย เข้าถึง ๑๘ กาย เข้าถึงวิชชาธรรมกายให้ได้เป็นอัครรรย จงทุกประการเทอญ ๑

